

הכל שוחטין פרק ראשון חולין

ט.

עין משפט
גזר מצוה

מסורת הש"ס

א א מ"י פ"ו מהלכות
מחללות
אבות
הכלל ע"י
ב (מ"י פ"ו מהלכות
תפילין הלכה ז')
ג ב ד מ"י פ"ו מהלכות
שחיטה הלכה ז' ב פתג
ע"י כב א טושי"ע י"ד
ס"ח ב פ"ה א (ג)
ו (מ"י כב פ"ה א)
ז ב מ"י פ"ה מהלכות
שחיטה הלכה ז' פתג
ע"י כב טושי"ע י"ד ס"ח
כ פ"ה א:
ד ג מ"י שם הלכה ז'
ה ז מ"י שם הלכה ז'
ו טושי"ע י"ד ס"ח כה
ז טושי"ע י"ד ס"ח כה
ח (מ"י שם פ"ה הלכה ז'
טושי"ע י"ד ס"ח כה פ"ה
ט מ"י פ"ו מהלכות
שחיטה הלכה ז' פתג
י כ טושי"ע י"ד ס"ח
כ פ"ה א ו (מ"י ז' פ"ה
ל מ"י פ"ו מהלכות
ז' הלכה ז' פתג
טושי"ע (טושי"ע) (טושי"ע)
י"ד ס"ח ק"ח:

ואיך הני שביחין, כדלמך (כ"מ דף כע): תפילין זי חזו משמח שמימא מאלן מדקער רבינו חס דלין גרין לקשור בכל יום תפילין כשמתיין שרבינו אליהו היה מנריך לקושין מדקלמך בהקושין רבה (מנחות לה: ע"ש בחוסי' ד"ה משעת) תפילין מאתימי מנכך עליהן משעת הנחה ועד שעת קשירה ולרבינו תם נראה דהיא קשירה היינו הידוק תם שדקרו קבצי ראשו כמו (נהד דף כו:) שלא קשורה זו וכמו (פ"ו דף ה.) קשורה זו ככלל דלי קשירה ממש וזי בכל יום ילך אלל בר מזו ועוד דכרש המולל תפילין (פירושין דף ז' וספ) ושעמד דלסור לקשור קשר של תפילין בשעת משום דהוי קשר של קיימא דקמתיין ישות ממניין זוג זוג אלל מדעות לא ומפרש בגמרא דמדעות קרי שאינן מקושרות ולא היה עשוי לקשור ולהמיר בכל יום א"כ לא הוי קשר של קיימא:

בולתו הגינהו. פירש בקונטרס עקור דתנן שחט את השוט ופסק את הגרגרת ותימה דלין זה שייך להלכות שחיטה דזה פסול מפני שלא שחטו ולא דמי לשאר הלכות שחיטה ויש לומר דלאיירי ששחט בספין פגומה או צננל זה נקלה פסק את הגרגרת ופסולה הוי משום דלין שחטין אלל חונקין דתנן בפירוקן (לקמן דף טו:) מן מן המגל והמגירה כו' ובהלכות גדולות פירש עקור שענקר הפימן וישנחט חזן ממקומו ותימה דמה ענין זה להלכות שחיטה והלא לא עשה כלום אלל שהפימן נשחט מאליו ואפילו וישנחטו בספין תפוסק ליה מטעם הגרמה ויש לומר דלאיירי כשנשחט הפימן ואלחר כך שחטו וטילו תנינהו דקלמך היינו מדתנן בפ"ק כ"ו הדס (לקמן דף פה.) הנזר והמעקר עטור מלכותו וחס חלמך פשיטא דלא מתיירי ביה שחיטה שכבר נטרף ויש לומר דלדברי הלכות גדולות לאו טרפה היא אלל שכן הלכה למשה מסיני דלכן שחיטה מועלת בסיון שחטו שחטתו ואלן נלקוח חסיוכו בין צננל בין חזקן ואפילו עוף שהשכרו צסימן אחד אס נשחט האחד אין שחיטה מועלת גדולות דהוי טרפה שחיטה ואלן צנן ואס תלמך ולימה אינו מונה צהלות שחיטה פסק הגרגרת בספין פגומה כמו שמונה לפירוש הקונטרס ויש לומר דהתם אין כלל שחיטה שאינו אלל חונק וליפירוש הקונטרס נישחט שאינו מונה שמונה דהלכות גדולות דהוי טרפה שחיטה ואלן צנן דלחזירו ומיהו לא הוי השחט עקור לפירוש הלכות גדולות מעין שאר הלכות שחיטה שהן בגוף השחיטה ועקור אינו בגוף השחיטה אלל ששחט סימן שנעקר וגם קלת קשה לשון נזר ומעקר משמע שאינו אלל מעקר הסימן ואין עשה שחיטה אחרת רק שחיטה בעיקור כמו צנחירה ואינו כן שנכך לא היה מת ומה שפסקה מלקמן וס' לפירוש הקונטרס ומפרק אלו טרפות ולישכך הלכות גדולות אפרש כל אחד בתקומו בעזרת השם יתברך: **כדי** ביקור טבח חכם. ואף על פי שיש ספין גדולה בספין קטנה משערין לכל צהמה בספין שיש זה כמלא זאור וחזן לזאור כמלא זאור: **ואסורה** באביה. משום דרוב פעמים שחטו שפיר ושריא מדלוריימא לא החמירו לעשות צנלה: **אמר** ליה אין חוששין שבא במקום נקב נקב. ואפילו יש שם נקבים רבבה שלא במקום שניו מתפצלת דתלין כוליה צוזא כי היכי דמכשרין (לקמן מט.) היכל דמשמשא ידא לעצמא:

הטעם

הטעם

הטעם

הטעם

הטעם

הטעם

הטעם

הטעם

הטעם

הטעם

הטעם

הטעם

הטעם

הטעם

הטעם

הטעם

הטעם

הטעם

הטעם

הטעם

הטעם

הטעם

הטעם

הטעם

הטעם

הטעם

הטעם

הטעם

הטעם

הטעם

הטעם

הטעם

הטעם

הטעם

הטעם

הטעם

הטעם

הטעם

הטעם

הטעם

הטעם

הטעם

הטעם

הטעם

הטעם

הטעם

הטעם

הטעם

הטעם

הטעם

הטעם

הטעם

מעילאי נמו. כי סמיק להו על גבי כשר איכא קרמא מפסיק שאין חלש שאין לו קרום דק מלמעלה: **ממשמשא**. מיי"ד: **מפסא**. לשון פמות אותה פחים (ויקרא ז): **כבש**. לכתוב שידע לתמוס שמו אילו יכב דבין או לעדות: **שחיטה**. לאמן ידו לכך אפילו שדקי בהלכותיה:

הטעם

הטעם

הטעם

הטעם

הטעם

הטעם

הטעם

הטעם

הטעם

הטעם

הטעם

הטעם

הטעם

הטעם

הטעם

הטעם

הטעם

הטעם

הטעם

הטעם

הטעם

הטעם

הטעם

הטעם

הטעם

הטעם

הטעם

הטעם

הטעם

הטעם

הטעם

הטעם

הטעם

הטעם

הטעם

הטעם

הטעם

הטעם

הטעם

הטעם

הטעם

הטעם

הטעם

הטעם

הטעם

הטעם

הטעם

הטעם

הטעם

הטעם

הטעם

הטעם

הטעם

הטעם

הטעם

הטעם

הטעם

הטעם

הטעם

הטעם

הטעם

הטעם

הטעם

הטעם

הטעם

הטעם

הטעם

הטעם

א) לקמן ב' (ג) (לקמן
ב.) (א) וסנה ל' (ש"ס)
ד) וכלל כה' (ד) (ש"ס)
ח' חוקי יצמות ל' ד"ה אלה
י"ג ע"ש משפוט בלש כה'
י"ד ד"ה חוקי שחיטה על
י"ה פ"ה מהלכות (ד'ה'ל' (ז) (לקמן
מ"א.) (ז) (מספחה חרומים
מ"ב.) (ז) (דף ל' ז')
מ"ג.) (ז) (דף ל' ז')
מ"ד.) (ז) (דף ל' ז')
מ"ה.) (ז) (דף ל' ז')
מ"ו.) (ז) (דף ל' ז')
מ"ז.) (ז) (דף ל' ז')
מ"ח.) (ז) (דף ל' ז')
מ"ט.) (ז) (דף ל' ז')
נ"א.) (ז) (דף ל' ז')

הטעם

הטעם

הטעם

הטעם

הטעם

הטעם

הטעם

הטעם

הטעם

הטעם

הטעם

הטעם

הטעם

הטעם

הטעם

הטעם

הטעם

הטעם

הטעם

הטעם

הטעם

הטעם

הטעם

הטעם

הטעם

הטעם

הטעם

הטעם

הטעם

הטעם

הטעם

הטעם

הטעם

הטעם

הטעם

הטעם

הטעם

הטעם

הטעם

הטעם

הטעם

הטעם

הטעם

הטעם

הטעם

הטעם

הטעם

הטעם

הטעם

הטעם

הטעם

הטעם

הטעם

הטעם

הטעם

הטעם

הטעם

הטעם

הטעם

הטעם

הטעם

הטעם

הנהגות הב"ח

(ב) דלמך רב הונא

במטה: (ג) חוב' ד"ה

כמה: (ד) ומה קשה

מלקמן ב' פ"ה הקושר

ומ"י א"ל נטרפו דף

מד וליכנס:

הנהגות מר"ב

הנהגות מר"ב

ב' פ"ה מהלכות

שחיטה הלכה ז' פתג

ע"י כב טושי"ע י"ד ס"ח

כ פ"ה א:

הטעם

הטעם

הטעם

הטעם

הטעם

הטעם

הטעם

הטעם

הטעם

הטעם

הטעם

הטעם

הטעם

הטעם

הטעם

הטעם

הטעם

הטעם

הטעם

הטעם

הטעם

הטעם

הטעם

הטעם

הטעם

הטעם

הטעם

הטעם

הטעם

הטעם

הטעם

הטעם

הטעם

הטעם

הטעם

הטעם

הטעם

הטעם

הטעם

הטעם

הטעם

הטעם

הטעם

הטעם

הטעם

הטעם

הטעם

הטעם

ענין רש"י

מנ"י ר"ה שחיטה

קרי"ט חורים:

הטעם

הטעם

הטעם

הטעם

הטעם

הטעם

הטעם

הטעם

הטעם

הטעם